

אנשים

שאלה לרבין בנוס'צעי'רים: „איפה היית כל השנה?“

שם, השיב מלמד, „גם אני ליטאי“. הנציג הסובייטי נפל על צווארו של מלמד, חיבקו ונישקו כמי שמצא את אחיו האובד, ובמשך שעה ארוכה המשיכו השניים להתחילף זיכר רונות ממולדתם שאיננה עוד.

כל בדיחות

ידלין

● אחד נכנס למרכז קופת-חולים ושאל במודי עין: „איפה יושב ברקבי ביץ'?" משיבה לו הפקידה: „הוא עוד לא יושב!“

● אחד נכנס אל רופא קופת-חולים ומחלונן בפ"י: „דוקטור, יש לי חר"ר רח"י. מנזק עליו הרופא ר"ש שואל: „באיזה גוש ובאיזה חלקה?"

● למה הוציאו נגד יו"ר מרכז קופת-חולים, אשר ידלין, צו-חבישה ולא צו-מעצר?

כדי שיבין, דיברו אליו במושגים של קופת-חולים.

● אמר הברדן יואל שר: „יש בארץ קיבוץ שנקרא ירימרכי. יש מוסד דות שנקראים ידלכנים. אז עכשיו יהיה גם מקום שייקרא ידלין.“

● קבניט אל"על, אר"ר יופה: „מרכז קופת-חולים החליט להשאיר את ידלין בקופה — בתור חר"ל.“

● נשמע בבנק-ישראל: „רק כפסע היה בין ידלין לבין תפקיד הנגיד.“

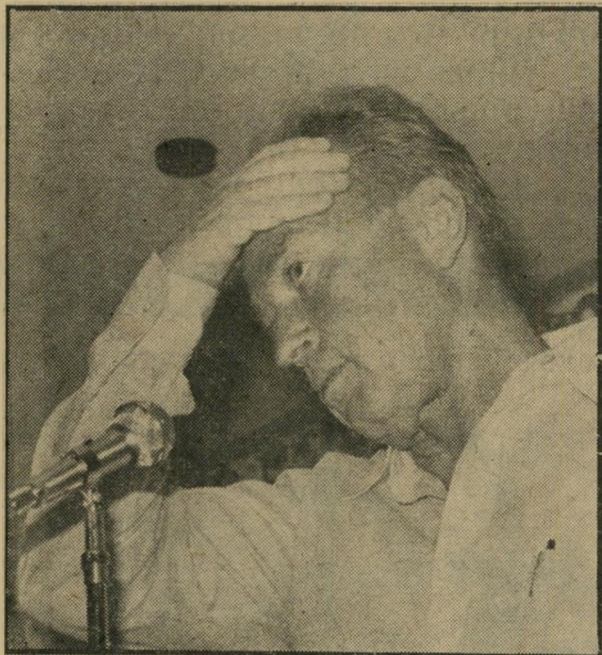
● אחרי שהושעה מתפ"קידו כיו"ר מרכז קופת-חולים, מספרים כי הוצע לאשר ידלין לכהן כיו"ר מרכז קופת-שרצים.

● מדוע הפסיקה מיפ"לגת העבודה את מיפקדי החברים שלה? מפני שהמישטרה עושה אותה במקומה.

טכס, הודעתו זו התקבלה במי חיות-כפיים סוערות וממוש"כות של הנוכחים, שכמותם לא נשמעו במקום מאז מרד הקנ"אים. הציר על כך שרי-החינוך לפרופסור יואל ידלין: „מעור"ם לא זכה אדם במחיות-כפיים כה נלהבות דווקא בשל אי-נוכחותו.“

● בטכס חנוכה מיפעלי התמצן הגדולים החדשים ב"מיצפה-רמון, חילק התעשיין היהודי מצרפת, מוריס ק"ל

בימים שקדמו למעצרו של אשר ידלין היה ידיו הטוב, שרי-השיכון אברהם עופר, מתוך מאד ועקב אחר התפתחות חקירה, כשהוא מא"זין, כמעט לכל מהדורת-חד"ש. באחד הימים פנה אליו אחד מעובדי-לישכתו, ושאל אותו מה השעה. עופר, שכי נראה התכוון לומר לאיש „רבע-שעה לחדשות“, פלט אינסטינקטיבית: „רבע ליד"לין!“



יצחק רבין ראש-הממשלה, היה אורח בכנס של צעירי מיפלות-העבודה שהתקיים בבתי-ים. שעה ארוכה נאם לפני הצעירים, סקר את פעולותיו ואת פעולות הממשלה ואת מדיניותה בתחומים שונים משך השנה כולה. כאשר סיים, שאל את הצעירים אם יש להם שאלות. „כן“, שאל אחד הצעירים, „אדוני ראש-הממשלה, איפה היית כל השנה?“

האין שהוא מחזיק מרבית ה"מניות במיפעל, חולצות-טריקו למשתתפים. היו אלה חולצות שעליהן התנוססה הסימטה, ב"אנגלית: „אני אוהב את מיצ"פרימון, מפני שהיא מקסי"מה. ואילו לשרי-הביטחון, שמעון פרס, שנכח בטקס, הסביר קהאן: „אתה רואה, אני עושה לופסטיגשפטן (עיס"קיאור) חיוביים.“ חומריה"גלם להפקת החמצן הוא. כי ידוע, האוויר.

● במסיבה שערך לכבוד סגן-שרי-ההגנה האמריקאי ויריאם קלמנטס, הגיש לו שרי-הביטחון שמעון פרס, שי: תג"ד בכריכת-כסף. כיוון שה"הוק האמריקאי אוסר על עובדי כמשלת ארצות-הברית ונבח"ר ריה לקבל מתנות בשווי העולה על 50 דולר, טרחה פרס לציי"ן באונוי אורחו: „זה עולה 49 דולר ו-99 סנט.“ קלמנטס ה"י זיר לפרס במתנה צלחות מקור שטות, שבמחירו לא נקב. ב"ישראל, אין כל תקנה המגבילה את ערך המתנות שרשאי ש"בממשלה לקבל.

● ח"כ המסד"ל אברהם מלמד, שהיה חבר במישלחת הפרלמנטרית של ישראל בכנס הבינפרלמנטרי במדריד, הבחין שהנאום בכנס מטעם המשלחת הסובייטית היה אחד שישמו היה סקראיסקס. כשזה סיים את נאמו, ניגש אליו מלמד ומיד התחיל מדבר ליטאנית. הנציג הסובייטי נדהם: „מניין ידעת שאני ליטאי?" „לפי ה"י

● טעות דומה ביצע גם מנכ"ל סוכנות-הידועות-היש"ראלית עתי"ם, אלתר ולר, המתגורר סמוך לכיכר-המדינה בתל-אביב. ולגר ירד לרחוב, לא הרחק ממישרדי מרכז ק"פת-חולים, כאשר עצר אותו ונהג אלמוני ושאל אותו: „סלי"הה, איפה כאן הרוב ידלין?" ולגר אימץ את זיכרונו והשיב לנהג: „עד כמה שידוע לי, טרם הנציהו את שמו ברחוב.“ „לא!" התעקש הנהג. „אני בטוח שיש כבר רחוב כזה!" רק אחרי בירור נוסף הסתבר שהנהג התכוון לרחוב יל"ן, הנמצא בקירבת מקום והוא מקביל לרחוב פרופסור שור, שבו מתגורר ידלין.

● שרי-החינוך אהרון ידלין, ממשיך לסבול בשל ש"מישפחתו הוזה לזה של דודנו אשר. גם בטכס-הסיום של החברה לחקירת ארץ-יש"ראל, שבו נערך חיוון אורי"קולי למגילות המצדה, נמצא מישהו בקהל שהבחין באהרון ידלין שעה שהגיע למקום, וקי"רא לעברו: „גנב! גנב!" ה"סובבים את הצועק ניסו להס"תו, והסבירו לו: „זה רק ב"דודו שלו!" „לא חשוב!" המ"יך הצועק, „הכסף נשאר ב"מישפחה!"

● באותו מעמד אמור היה להשתתף גם שרי-התירות, משה ק"ל. מנחה האירוע, הפרופסור יהושע פראוור, הודיע למשתתפים כי לצערו נבצר משרי-התירות להגיע ל-

אגב, מלמד מכחיש בתוקף ידיעות שנפוצו בעת היעדרו מהארץ, כאילו ביקר בפרנקפורט אצל אחד מעסקני המסד"ל שהסתבך שם. „מעולם לא ביקרתי בבית יהודי בגר"מניה“, טוען מלמד. „אפילו לבתי-הכנסת שלהם אינני ה"לך להתפלל עימם.“ הסיבה: מלמד סבור שיהודים אינם צריכים לחיות בגרמניה. כשי נשאל מה, אמ"כן, עשה בגר"מניה, השיב „התפקיד מחייב.“

● הבמאי המיועד של הסרט שלא הורט, הפשיטה לאנטבה, פרנק שאפנר, עוב ביום השלישי שבוע שעבר את הארץ וחזר להוליווד. ה"כחה לכך שלבמאי נודע רק ברגע האחרון על ביטול התוכ"נית להפיק את הסרט היא ה"עובדה שבוע לפני ההודעה הרישמית של חברת האחים וורנר בעניין ביטול תוכנית ההסרטה, הגיעו לישראל בתו ואשתו, והצטרפו אליו לדירה המפוארת שבה התגורר בלון ד. הן תיכננו לטייל בארץ, והתכוונו לשהות בה כל משך הצילומים.

● אותו פרנק שאפנר יצא באחד הימים מדירתו שבמלון, ונדהם לראות כבל-מצלמה ב"מסדרון. הוא הלך לאורך הכבל והגיעה אל דירה סמוכה, שבה צילם השחקן-הבמאי זאב רווח סרט פארודי על מיבצע-אנטבה. בין השאר הוא צילם כיצד פלשו אנשי וורנר ליש"ראל והחלו בחיפושים אחר שחקנים ואתרי-צילום. לשאפ"נר הוסבר כי זאב רווח מגלם את דמותו. הוא עיווה פניו, והסתלק מן המקום.

● תקרית בלתי-ניעמה אירעה בין אחד מעורכי היום הזה, עמוס אריכא, לבין

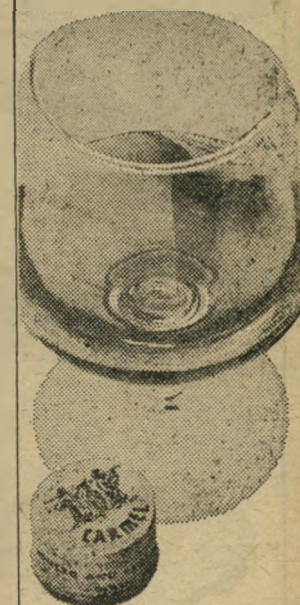


רות דיין מנהלת משכית ומתכנתת-האופנה הראשית של המיפעל, פני לייטרסדורף (משמאל), היו אורי חות בתצוגת-האופנה אכסקלוסיבית שערכה האופנאית הצעירה ד"רין פרנקפורט, הנחשבת כילדת-הפלא של האופנה הישראלית. התצוגה התקיימה בווילה של חוריה של דורין, מנהל ט.ו.א. בישראל אזוארד פרנקפורט ואשתו נאוה, בבניון, ונכח בה מיספר נבחר של אנשי-האופנה ועיתונאים. השתיים, רות ופני, התלהבו מן התצוגה, החליטו לאמץ את דורין, הזמינוה למשכית.



לאנשים הנכונים

777 ברנדי בינלאומי



כרמל מזרחי

מיקנא ראשון לציון וזכרון יעקב